

مصاحبه آقای حسین عبدالغنی خبرنگار مجله عربی الاوسط و الحیاه و

بی بی سی عربی با آقای دکتر ابراهیم یزدی (۱۳۷۴/۰۲/۰۵)

س ۱- در خارج کشور برداشت عمومی این است که در جمهوری اسلامی ایران دیگر گروه مخالفی وجود ندارد؟ آیا همینطور است و چرا؟

ج- در ایران احزاب و گروههای مخالف سیاسی وجود دارند که می توان از آنها به عنوان «مخالف وفادار» نام برد. اما مشکل این است که احزاب مخالف تحمل نمی شوند و مورد انواع محدودیت، فشارها و سرکوبهای مستمر قرار دارند. بطوری که نمی توانند آزادانه فعالیت قابل توجهی داشته باشند.

س ۲- بعد از این همه سال که از انقلاب اسلامی در ایران می گذرد، کشور با مشکلات اقتصادی و اخیراً هم با ناآرامی های اجتماعی روبرو شده است. شما این مشکلات را چگونه می بینید و نتایجی که این مشکلات ممکن است برای دولت به وجود بیاورند چیست؟

ج- ناآرامی های خودبخودی اجتماعی معمولاً پیامد فشارهای سیاسی و اجتماعی و مشکلات اقتصادی می باشند، از یک طرف فشارهای اقتصادی، بالا رفتن هزینه ها و تورم وجود دارد که عمده تاً طبقات محروم و کم درآمد را، که اکثریت بزرگی را تشکیل می دهند، از پا درمی آورد و از طرف دیگر از فعالیت آزاد و مناسب احزاب سیاسی جلوگیری می شود. در حالی که طرفداران دولت از امکانات وسیعی برخوردارند، برای آنهایی که بخواهند انتقاد و اعتراض و نارضایتی خود را از سیاستها و اعمال حاکمیت ابراز دارند هیچ راهی باقی نگذاشته اند. تمام راهها را بسته اند. بنابراین مکانیزم سالم و آرامی برای ابراز اعتراض و انتقاد علنی و مؤثر در دسترس مردم معترض قرار ندارد. پیامد چنین وضعیتی همین واکنش های پراکنده، ناگهانی و خشن، و اغلب مخرب می باشد. یکی از نقش های عمده احزاب مخالف وفادار ارائه ابراز مسالمت آمیز مخالفت و اعتراض نسبت به اعمال و سیاست های حکومت است. حال اگر دولت بتواند فشارهای اقتصادی رو به رشد را به نفع طبقات محروم متعادل سازد و ضرورت آزادی احزاب سیاسی را بپذیرد، ادامه وضع کنونی سبب وخیم تر شدن اوضاع و تشدید ناآرامی ها خواهد شد. بطوری که روابط مردم و دولت ممکن است به نقطه غیرقابل ترمیم برسد.

س ۳- آیا برای نهضت آزادی یا احزاب دیگر امکان دستیابی به قدرت وجود دارد و آیا دولت انتقال و جابجایی قدرت را می پذیرد؟

ج- تا آنجا که به نهضت آزادی مربوط می شود، و من فقط می توانم از جانب نهضت آزادی سخن بگویم، انگیزه عمده و اصلی کسب قدرت نیست. بلکه انگیزه اصلی اجرا و تحقق کامل قانون اساسی است. اصلاح، ترمیم و یا جابجایی مسالمت آمیز قدرت در چارچوب جمهوری اسلامی تنها با تمکین همه جانبه دولت از قانون اساسی ممکن می باشد. هنوز علائمی از آمادگی حاکمیت برای این امر دیده نمی شود.

س ۴- اهداف عمده نهضت آزادی چیست؟ آیا بسط حقوق سیاسی برای مردم و برای جنبش های سیاسی، نظیر حق تأسیس احزاب سیاسی، انتخابات آزاد و قدرت بیشتر برای پارلمان است یا جستجوی راه برای مشارکت در قدرت با دولت؟

ج- اهداف عمده و اصلی نهضت آزادی دفاع و نگرهبانی از آزادی و استقلال، دو آرمان بنیادین انقلاب اسلامی ایران می باشد. اصول مندرج در فصل سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی حقوق و آزادی های مردم، از جمله حق تأسیس احزاب سیاسی، آزادی مطبوعات و بیان و مشارکت آزادانه در انتخابات را، با صراحت و دقت شرح داده است.

س- چه تغییر عمده ای در افکار و برنامه های نهضت آزادی صورت گرفته است؟ آیا شما فکر می کنید که احزاب موجود می توانند نسل جدید را که با مشکلاتی نظیر بیکاری روبه رو هستند، به خود جذب کنند؟

ج- فلسفه سیاسی و باورهای ایدئولوژیکی نهضت آزادی تغییر نکرده است. ما از مشکلات فراوانی که نسل جدید با آنها روبه روست، آگاهیم، اما احزاب سیاسی، از جمله نهضت آزادی برای آنکه بتوانند با نسل جدید رابطه برقرار سازند و به مشکلات آنها برسند و راهلهای مناسب را ارائه دهند، باید از آزادی فعالیت حزبی برخوردار باشند.

روابط عمومی نهضت آزادی ایران

اردیبهشت ماه ۱۳۷۴